

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 355/2015
29.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Ћ., због кривичног дела фалсификовање исправе у продуженом трајању из члана 355. став 2. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Г.В., поднетом против правноснажног решења Првог основног суда у Београду 7К бр. 3849/11 - 1Кв бр. 2291/14 од 19.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ћ., поднет против правноснажног решења Првог основног суда у Београду 7К бр. 3849/11 - 1Кв бр. 2291/14 од 19.12.2014. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду 7К бр. 3849/11 - 1Кв бр. 2291/14 од 19.12.2014. године одбачен је захтев осуђеног Ж.Ћ. од 10.12.2014. године за понављање кривичног поступка окончаног пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 3849/11 - Кв бр. 1210/14 од 10.07.2014. године (правноснажна дана 21.08.2014. године).

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 бр. 40/15 од 16.01.2015. године одбијена је као неоснована жалба осуђеног Ж.Ћ., изјављена дана 29.12.2014. године против решења Првог основног суда у Београду К бр. 3849/11 - Кв бр. 2291/14 од 19.12.2014. године.

Против правноснажног решења Првог основног суда у Београду 7К бр. 3849/11 - 1Кв бр. 2291/14 од 19.12.2014. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ж.Ћ., адв. Г.В., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијано решење и предмет врати суду на поновно одлучивање или пак да исто

преиначи тако што ће усвојити захтев за понављање кривичног поступка окончаног пресудом истог суда 7К бр. 3849/11 - 2Кв бр. 1210/14 од 10.07.2014. године и сходно одредби члана 422. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одбије оптужбу према окривљеном, јер се ради о пресуђеној ствари.

Врховни касациони суд је, одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку, у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 ... 55/2014) прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

Бранилац окривљеног је у захтеву за заштиту законитости формално означио да захтев подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то против правноснажног решења Првог основног суда у Београду К бр.3849/11-Кв бр. 2291/14 од 19.12.2014. године, којим је одбачен захтев осуђеног Ж.Ћ. од 10.12.2014. године за понављање кривичног поступка окончаног пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 3849/11 - Кв бр. 1210/14 од 10.07.2014. године (правноснажно дана 21.08.2014. године) а које је потврђено решењем Вишег суда у Београду Кж2 40/15 од 16.01.2015. године.

Из образложења произилази да се захтев уопште не односи на правноснажно решење Првог основног суда у Београду К бр.3849/11-Кв бр. 2291/14 од 19.12.2014. године нити на поступак који је претходио његовом доношењу већ на поступке који су правноснажно окончани пресудама које су донете раније, а овде су биле предмет одлуке о изрицању јединствене казне.

С тим у вези бранилац окривљеног наводи да је окривљени Ж.Ћ. у поднетом захтеву за понављање кривичног поступка изнео став да је одлуком Петог општинског суда у Београду К. бр. 443/07 од 12.02.2008. године која је преиначена пресудом Првог основног суда К 3849/11 - Кв 1210/14 од 10.07.2014. године повређен кривични закон који је тада био на снази, јер се у конкретном случају ради о већ пресуђеној ствари због чега је требало при одлучивању применити одредбе члана 473. став 1. ЗКП-а, будући да је једна од радњи продуженог кривичног дела преваре за које је оглашен кривим пресудом Петог општинског суда у Београду Кбр.443/07 од 12.02.2008. године, већ била обухваћена продуженим кривичним делом превара за које је окривљени оглашен кривим пресудом Окружног суда у Краљеву К.бр.295/07 од 26.11.2007. године, па је у том смислу обзиром да се ради о већ пресуђеној ствари требало применити одредбе

члана 473. став 1. ЗКП у односу на наведену правноснажну пресуду Петог општинског суда у Београду.

Имајући у виду да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости формално поднео против правноснажног решења Првог основног суда у Београду К бр.3849/11-Кв бр. 2291/14 од 19.12.2014. године, којим је одбачен захтев осуђеног Ж.Ћ. од 10.12.2014. године за понављање кривичног поступка окончаног пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 3849/11 - Кв бр. 1210/14 од 10.07.2014. године (правноснажно дана 21.08.2014. године) а које је потврђено решењем Вишег суда у Београду Кж2 40/15 од 16.01.2015. године, то се дакле имајући у виду напред цитирану одредбу члана 482. став 1. ЗКП-а у конкретном случају наведени захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек може односити и поднети само због тога што је управо тим правноснажним одлукама повређен закон или су повређене одредбе поступка који је претходио њиховом доношењу. При овоме се, у конкретном случају, под поступком који је претходио доношењу напред наведених правноснажних пресуда сматра поступак од тренутка подношења захтева за изрицање јединствене казне па до доношења правноснажне одлуке о том захтеву, а никако се не сматрају поступци који су правноснажно окончани пре подношења захтева за изрицање јединствене казне и то пресудама које су биле предмет одлуке о изрицању јединствене казне.

С обзиром на садржај захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, тачније да из целокупне садржине истог недвосмислено произилази да се наведени захтев искључиво односи на поступке који су раније правноснажно окончани пресудама којима је окривљени оглашен кривим и осуђен за више кривичних дела, односно на једну од пресуда која је била предмет одлуке о изрицању јединствене казне, а да се не указује на повреду закона у правноснажним пресудама и поступку код изрицања јединствене казне, то је Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, на основу члана 478. став 1. тачка 2. ЗКП-а у вези члана 482. став 1. ЗКП-а, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ћ. адв. Г.В.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**